

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר במדבר לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"זאת עשו להם, וחיו ולא ימותו"** (במדבר ד, נט).

מבואר בדברי רבינו הקדוש ז"ל (שיחות הר"ן סי' יב) וז"ל אלו הרוצים להיות אנשים כשרים (גדר איש כשר, היינו שעושה תמיד רצון ה', ושואף להיות דבוק בה' ולעשות רצונו בשלימות). ומבואר להלן בסי' יד, ש"איש כשר" שקורין "ערליכער איד" אע"פ שהוא ככל בן

אדם עם דקין וכרכשות (היא התלחולת, צינור אחרון ממערכת אברי העיכול וכו') ואברים כשאר כל העולם אע"פ באמת - הוא ענין אחר לגמרי, כי איש כשר יקר מאד, אשרי לו ע"כ, וכיוצא בזה איתא בלקוטי מוהר"ן תנינא סי' קטז, לענין ארץ ישראל שרבינו הק"ז"ל סיפר שכשהיה בארץ ישראל סיפרו לו החשובים שהיו שם, שבאו ממדינות אלו וקבעו דירתם שם, שקודם שבאו והגיעו לארץ ישראל לא היו יכולים לצייר לעצמם שארץ ישראל היא עומדת בזה העולם, וסברו שא"י היא עולם אחר לגמרי לפי גודל קדושת א"י המבואר בספרים ומפורש בתוה"ק מעלת קדושת א"י, עד אשר באו לשם וראו שא"י היא בזה העולם ממש. וסיפר רבינו ז"ל זאת כי הוא ענין נצרך מאד, כי יש טועים שסוברים שצריכים להכיר את הצדיק או שאר דבר שבקדושה ניתן להכירו בפניו בצלמו ודמותו, שיהי' משונה בדמותו ותנועתיו דייקא, ובאמת לא כן הוא, עיי"ש) ולכנסו לעבודת ה' (דהיינו לעשות רצונו ולעשות נחת רוח לפניו כל הזמן, בכל דבר) אזי יש להם בילבולים גדולים (כגון לענין לקום חצות לילה בכל יום, ולהתבודד שעה אחת בכל יום, ולא להכשל כלל בשמירת העיניים, וכגון שרוצה ללמוד כל הש"ס, האם ללמוד לפי הסדר, או לפי החשק, לחזור על הלימוד או לא, כמה פעמים לחזור, ולפי איזה קצב ללמוד ולחזור, ומה עם ריבוי שאר הלימודים, ומה עם עבודת ה' כשאר עניינים, ומה עם השכחה וכו') ומניעות גדולות, ואינם יכולים לתת עצה לנפשם איך לעשות, מחמת גודל הבלבולים והמניעות שיש להם, וכל מה שרוצים לעשות בעבודת ה' קשה להם לעשות כראוי. דע שזה בעצמו שהם מתייגעים ולהוטים לעשות איזה עבודה, או לקדש עצמו באיזו קדושה, אע"פ שאינם יכולים לגמור כראוי, זה בעצמו שהם מתייגעים ולהוטים אחר זה - הוא בחי' קרבנות, בבחי' (תהלים מד, כג) כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן. טבחה. ואיתא בתיקונים (ה"י כא, דף נט ע"ב) שזה בחי' תפילה שהיא בחי' קרבנות. היינו כשרוצים להתפלל ואין מניחים אותו בכמה מיני בילבולים, והוא צריך לכמה יגיעות בשעת התפילה. ואזי אפילו אם אינו זוכה להתפלל כראוי, אע"פ היגיעה בעצמה שמייגע עצמו בכל כוחו ומוטר נפשו

להתפלל כראוי, זה בעצמו הוא בחי' קרבנות, בחי' כי עליך הורגנו וכו'. וכמו כן בכל העבודות שאדם רוצה לקדש עצמו, אע"פ שאינו זוכה ח"ו לקדש עצמו כראוי, אע"פ היגיעה בעצמה והיסורין והבילבולים שיש לו מזה מחמת שרוצה וחפץ לקדש עצמו, רק שאין מניחין אותו, זה בעצמו הוא בחי' קרבנות, ע"כ על האדם לעשות את שלו תמיד בכל מה שיוכל, ואת כל אשר תמצא ידך לעשות עשה (קהלת ט, ט). אע"פ שקשה עליו מאד ונדמה לו שאין מניחים אותו כלל, ומרחיקים אותו מאד מאד, ואינו זוכה לעשות שום דבר שבקדושה וכו'. אע"פ עליו לעשות מה שיוכל, וה' הטוב בעיניו יעשה. בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

פרשת במדבר

"שני צדיקים שהם משרש אחר"

דע כי יש שני צדיקים שהם משרש אחר, ואחד על-פירכין יש ביניהם מחלקת, זה מחמת שאחד משנה מדתו שבשרשו, וזה בחינת מחלקת שבין שאול ודוד, כי כתיב (תהלים כ"ג): "אף טוב וחסד ירדפני". ואיתא בזה הקדוש (תרומה קס"ח): 'הינו טוב הינו חסד, אלא טוב טובה כליל בננה. חסד דאתפשט לבר', וזה בחינת שני צדיקים ששניהם משרש אחר, רק שזה בחינת טוב שטובה כליל בננה. והשני הוא בחינת חסד דאתפשט לבר, שנגלה תורתו לאחרים, שזהו בחינת חסד בחינת: "ותורת חסד על לשונך" (עזר סכה מט): ועל-ידי זה יש ביניהם מחלקת.

(ליקו"מ רפג)

מדרש

דבר אחר, וידבר ה' אל משה במדבר סיני, זהו שאמר הכתוב (ירמיה ב, לא): הדור אתם ראו דבר ה' המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה וגו'. אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, על שאמרתם למשה (במדבר כא, ה): לפמה העלינו ממצרים למות במדבר, וכי במדבר הייתי לישראל, וכי במדבר עשיתי עמכם, בנהג שבועלם מלך בשר ודם שיצא למדבר, שמא מוצא הוא שם שלזה פשם שהנה מוצא בפלטין, או אכילה או שתיה, ואתם הייתם עבדים למצרים, והוצאתי אתכם משם, הרבצתי אתכם בסיני, שנאמר (שמות יג, יח): ויסב אלהים את העם דרך המדבר, מהו ויסב, שהרביצם כדרך המלכים, רבוצין על משותיהם, ולא העמדתם להם שלשה פדגוגין משה אהרן ומרים, שבזכות משה הייתם אוכלים את המן מה שלא ראו אבות הקדושים, שנאמר (דברים ח, ג): ויזכר את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך. ובזכות אהרן הקפתי אתכם בעניי כבוד, שנאמר (תהלים קה, ט): פרש ענן למסך, וכמה ענני כבוד היו מקיפין את ישראל במדבר, רבי הושעיה ורבי יאשיה, רבי יאשיה אמר המשה, ארבעה לארבע רוחות ואחד מהלך לפניו. רבי הושעיה אמר שבעה, ארבעה לארבע רוחות השמים, ואחד מלמעלה, ואחד מלמטה, ואחד שהיה מהלך לפניו רחוק שלשת ימים, והיה מפה לפניו את הנחשים ואת העקרבים ואת השרפים ואת הסלעים, ואם היה מקום נמוך היה מגביהו, ואם היה מקום גבוה היה משפילו ועושה אותם מישור, שנאמר (ישעיה מ, ד): כל גיא יבשא וכל הר וגבעה ישפלו. והבאר בזכות מרים, שאמרה שירה על המים, שנאמר (שמות טו, כא): ותען להם מרים שירו לה, ובמי באר (במדבר כא, יז): אזו שיר ישראל את השירה הזאת.

(במדבר רבה א, ב)

לילה בכל יום, ולהתבודד שעה אחת בכל יום, ולא להכשל כלל בשמירת העיניים, וכגון שרוצה ללמוד כל הש"ס, האם ללמוד לפי הסדר, או לפי החשק, לחזור על הלימוד או לא, כמה פעמים לחזור, ולפי איזה קצב ללמוד ולחזור, ומה עם ריבוי שאר הלימודים, ומה עם עבודת ה' כשאר עניינים, ומה עם השכחה וכו') ומניעות גדולות, ואינם יכולים לתת עצה לנפשם איך לעשות, מחמת גודל הבלבולים והמניעות שיש להם, וכל מה שרוצים לעשות בעבודת ה' קשה להם לעשות כראוי. דע שזה בעצמו שהם מתייגעים ולהוטים לעשות איזה עבודה, או לקדש עצמו באיזו קדושה, אע"פ שאינם יכולים לגמור כראוי, זה בעצמו שהם מתייגעים ולהוטים אחר זה - הוא בחי' קרבנות, בבחי' (תהלים מד, כג) כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן. טבחה. ואיתא בתיקונים (ה"י כא, דף נט ע"ב) שזה בחי' תפילה שהיא בחי' קרבנות. היינו כשרוצים להתפלל ואין מניחים אותו בכמה מיני בילבולים, והוא צריך לכמה יגיעות בשעת התפילה. ואזי אפילו אם אינו זוכה להתפלל כראוי, אע"פ היגיעה בעצמה שמייגע עצמו בכל כוחו ומוטר נפשו

לע"נ הכיבה בת תמו"ע"ה * לע"נ לפורטונה בת מול ע"ה

הארות על מאמר "ויבן ה' אלקים את הצלע" (בסימן טז)

ט. ע"י תאוות האכילה ח"ו הוא הסתרת פנים.

וזה בחי' (תהלים ל) הסתרת פניך הייתי נבהל, כי מיד שדוד המלך ע"ה הרגיש בחי' דקה של הסתרת פנים ידע שפגם באכילתו לפי מדרגתו, וזהו הייתי נבהל, בחי' (תהלים ו) יבושו ויבהלו, בחי' (ירושלמי עולה פ"א ה"ג) מאן דאכיל דלאו דיליה בהית לאסתכולי באפי'. בחי' (קהלת ה) אל תבהל על פיך, ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלקים, שהם ב' אזהרות שהם אחת, האחת ליוזר בשעת האכילה ממש באכילת הפה לא ליבהל ולאכול בבהלה ובהלטה, וזוהו מדוייק לשון "על פיך", והשנית לקדש את האכילה ע"י זהירות כוונת הברכות שאחרת הוא בבחי' אכיל דלאו דיליה וכמ"ש חז"ל (ברכות לה.) ר' לוי רמי כתיב לה' הארץ ומלאה וכתיב השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם לא קשיא כאן קודם ברכה (הוא בחי' לה' הארץ ומלאה בחי' אכיל דלאו דיליה) כאן לאחר ברכה, אבל כשלא כוון בברכתו כדבעי בבחי' בשפתיו כבדוני ולבו רחוק, נמצא שלא בירך ה' בלבו, ונמצא שהוא בבחי' קודם הברכה בחי' אכיל דלאו דיליה שמתבייש, בחי' יבושו ויבהלו, בחי' הסתרת פנים, בחי' הסתרת פניך הייתי נבהל וכנ"ל. וזה בחי' מה ששאל דוד המלך (תהלים מד) למה פניך תסתיר, היינו ששאל מה גרם הסתרת פניך, ומיד התיישב ותירץ לעצמו (שם) כי שחה לעפר נפשינו דבקה לארץ ביטננו והיינו ע"י שהשפלנו את נפשינו, ע"י שבטננו דבק בארציות ותאוות אכילה.

(מתוך הספר יש מאין הארות על הסה"ק ליקוטי מוהר"ן)

תיקון הכללי

בכל הארץ משפטיו. תרגם אונקלוס "בכל ארעא מתיחין דינוי", ע"כ. כלומר כי אין דרך לברוח מה', וכנסיון יונה הנביא, כי בכל העולם מתוחים דינוי, ויכול להשיג מי שנתחייב בהם, וע"כ אין עצה אלא תשובה, לשוב אליו, וממך אליך אברח. **זכר לעולם בריתו.** [כי אצל השי"ת העיקר הוא שמירת הברית, כי זה עיקר הנסיון של האדם בעולמו בבחי' הנאמר בזה"ק (פקודי רסד ע"ב; ויקרא טו ע"ב) עיקרא דיצרא בישא לגלגאה עריין, והיא עיקרא דמסאבותא. ואם לרע ח"ו ה' זוכר, ומענישו, עד שיחזור בתשובה, ק"ו לטוב, כי מידה טובה מרובה]. ולפי פשוטו: זכר לעולם בריתו. כי ה' זוכר לנצח בריתו והתחייבותו. **דבר ציוה (וגור) לאלף דור.** י"א דקאי על ברית בין הבתרים. וי"א דקאי על נתינת התורה שהי' אמור לתת רק לאחר אלף דור [אלא שראה שאין העולם מתקיים, ע' ברש"ן]. וע"ש ברש"י ע"פ פשוטו, שזכר לישראל את בריתו שהבטיח לשמור להם לאלף דור כמ"ש (דברים ז, ט) שומר הברית והחסד לאוהביו ולשומרי מצוותיו, לאלף דור. (מתוך תיקון הכללי בהוצאת נצה מאיר)

"וספרתם לכם"

'לכם' לעצמיכם. 'לכם' - לעצמיכם דיקא, שכל אחד צריך לספר ספירת העמר, שהוא בחינת התחזקות הנ"ל לעצמו כפי מה שהוא ולא יפול בדעתו מחמת שנדמה לו שחבריו בני גילו טובים ממנו הרבה, כי אף על-פי שהוא מדה טובה להיות ענו ולהחזיק כל אדם טוב ממנו, אבל אם יפול בדעתו על-ידי זה חס ושלום, אין זה עונה, אדרבא, זהו גדלות גדול שאין נאה לו שיעבד איזה עבודה להשם יתברך ועדין הוא רחוק כל כך וחבריו כבר זכו למה שזכו, כי אסור להרהר אחרי המקום ומי יודע מאיזה מקום הוא ובאיזה מקומות נמשך על-ידי מעשיו, כי אין אדם דומה לחברו כלל. וכן כל אדם שרוצה לצאת משמאיתו וזהמתו, שזה בחינת ספירת העמר כדי שיתגברו וכו', צריך לספר הימים לעצמו דיקא ואל יפיל אותו חברו כלל, חס ושלום. וזהו "וספרתם לכם" - 'לכם' לעצמיכם דיקא והבן היטב וכעין שכתב רבנו זכרוננו לברכה על פסוק, "אחד ה' אברהם", שעקר התקבנות אברהם אבינו, עליו השלום, להשם יתברך ה' על-ידי שחשב תמיד שהוא רק אחד בעולם ולא הסתפל על שום מונע ומעכב ומבלבל וכו', עין בתחלת הספר לקוטי תנ"א ענין זה. ובאמת כמו שיש כמה מיני מניעות מהמונעים הרשעים או מתנגדים הרוצים למנע מהאמת בכמה הסתות ופתוים ודברי ליצנות וחקלקות וכו', בן יש גם כמה מיני מניעות וחקליות הדעת אפלו מחבריו ואוהביו באמת. וכל זה אי אפשר לבאר בכתב רק כל אחד יבין בעצמו כפי ענינו וכנגד כל מיני מניעות וחקליות הדעת שבעולם צריכין לילך בדרך הנ"ל בבחינת אחד ה' אברהם לחשב פאלו הוא יחידי בעולם כנ"ל. וזה בחינת וספרתם לכם, 'לכם' לעצמיכם כנ"ל. (הלכות פסח הלכה ט אות כב)

אפלו במדרגות התחזקות מאד מאיר אור האין סוף יתברך, כמובן בכתבים רק שהוא בהעלם גדול ובלבושין רבים, אבל כל מי שרוצה לדבק את עצמו בהשם יתברך יכול לדבק את עצמו מכל מקום שהוא, ועל זה נאמר: "אשרי איש שלא ישכחך וכן אדם יתאמץ בך", כי צריכין התאמצות והתחזקות גדול לזה. וכל מי שהוא במדרגה נמוכה ביותר צריך להתחזק ולהתאמץ בזה ביותר ויותר, כי גם בתקף החשך בגיא צלמות יכולין להמשיך על עצמו אור האין סוף על ידי שיקתם עיניו ויבטל עצמו איזה שעה אליו יתברך ועל זה נאמר: "גם פי אלף בגיא צלמות לא אינרע פי אתה עמדי", וכתוב: "כי אשב בחשך ה אור לי".

(הלכות נטילת ידים שחרית הלכה ד אות א)

אהובי בני חביבי מכתבך קבלתי היום והיה לי לנחת, בפרט מה שכתבת שאתה מתחזק במעט טוב שאתה חוטף בכל יום. יהי ה' עמך ויחזק את לבך להוסיף בכל יום אור קדשה ודעת, כי חוץ מזה הכל הבל. ומה שאתה פותב בכל אגרת שנעשה עמך הרבה בכל יום, אף על פי שיש לי יסורים מזה מצד אחד, אבל זאת נחמתי כי ידעתי שעם כל אדם בהכרח שיעבר עליו כל זה. ואני שמח בהצד לטובה מה שאני רואה מפתלי דברך שאתה מתחזק בדבריו ועצותיו הקדושות. חזק בני וחזק, והנהר לזכר בכל עת שהעקר הוא השעה הזאת, ושיש לנו כתפים רחבים בעזרת השם יתברך לסמך עליהם. וממך תראה ותבין מה היית עושה אם לא היה לך פח פזה ועצות פאלו איך היה בלתי אפשר לסבל מרירותא דעלמא, וזכר היטב הלשון הקדוש הזה שגלה הוא ז"ל בלשונו הקדוש (לקוטי מוהר"ן כ"ג) שקמדת הממון הוא מרירותא דעלמא, מר ממנות, והוא נמשך מפגם הברית, ואי אפשר להמתיקו כי אם עללדי ברית מלח עולם שהוא הצדיק האמת. תדע ותאמין שכל העולם מלא מרירות יותר מאשר עובר עליך, מה נשיב לה' אשר אנו זוכים לידע מהצדיק האמת יסוד העולם, שהוא ממתיק המרירות של כל העולם כלו. ובחיי החוסים צעלו ומתקרבם אליו נמתק מהם המרירות הרבה יותר, ומכל שכן שזוכים בכל יום לחטף טוב ועצות על פי דרכיו הקדושים, אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לזה, ובזה תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת. ותברח מכל הרעיון ותמהון לזב שעובר עליך אל מחשבות תורה ותפלה ושמחה ובשחון והתחזקות בחסדי ה' ובחמלתו הגדולה לנצח. השם יתברך יעורנו ויגמור חסדו עמנו לטובה בכל הענינים, וגם בזה רואים כמה גדול חסדו יתברך, וכמה גדול פח התפלה, כי אחד מהמתנגדים הודה באמת שזה נעשה רק על ידי תפלה. דברי אביה המצפה לישועתך בכל עת. נתן מברסלב (עלים לתרופה מכתב קו)

ימית נת אסתר
חזרה בתשובה שלמה

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

ניב כהן בן ערנה
ליוונ הגון
והצלחה ברוחניות ובגשמיות

לעילוי נשמות
שמואל בן אברהם כהן ז"ל